

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **H. P. D.** zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2018, čj. OAM-1056/ZA-ZA11-HA08-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 10. 2019, čj. 4 Az 59/2018-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky. Dne 19. 12. 2017 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Při pohovoru uvedl, že v České republice žije již řadu let a má tu ženu a dceru. O azyl požádal proto, že má problémy s legalizací svého pobytu na území České republiky kvůli tomu, že byl českými soudy odsouzen za drogovou trestnou činnost. Do Vietnamu se vrátit nechce, protože by mohl přijít o život kvůli tomu, že v České republice prodával drogy. Žalovaný neshledal důvody, pro které by žalobci udělil azyl, a rovněž nebylo možné udělit žalobci doplňkovou ochranu, protože spáchal vážný zločin (§ 15a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu). Proto žalovaný žádosti o udělení mezinárodní ochrany nevyhověl a neudělil žalobci ani azyl, ani doplňkovou ochranu.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu. Městský soud se ztotožnil se závěry žalovaného a žalobu zamítl.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Podle stěžovatele žalovaný špatně posoudil jeho tvrzení, že mu hrozí ve Vietnamu pronásledování za drogovou trestnou činnost spáchanou v zahraničí. Stěžovatel není povinen ani schopen tuto hrozbu pronásledování nijak dál prokazovat, protože od svého odsouzení v ČR zatím nebyl nucen vycestovat. Žalovaný ani krajský soud se nezabývali dostatečně situací osob, které se do Vietnamu vrátily po neúspěšném azylovém řízení a s odpykaným trestem za drogovou trestnou činnost v jiné zemi. Ve Vietnamu jsou totiž drogové trestné činy posuzovány velmi přísně. Nadto vietnamské úřady nesou nelibě, když vietnamští občané poškozují pověst své země v cizině. Stěžovateli tak také hrozí, že si nebude moci obstarat nový cestovní doklad nebo nebude moci podat na zastupitelském úřadě v Hanoji pobytovou žádost a obstarat si všechny dokumenty potřebné k legalizaci pobytu. Žalovaný a krajský soud tedy nesprávně posoudili stěžovatelova tvrzení i shromážděné podklady.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že nic nenasvědčuje tomu, že by stěžovateli hrozilo ve Vietnamu pronásledování. Žalovaný trvá na tom, že stěžovateli není možné udělit doplňkovou ochranu, protože spáchal vážný zločin. Žalovaný připouští, že v případě nepoměru trestu, který byl stěžovateli uložen v České republice, a trestu, který by mu hrozil za stejný skutek ve Vietnamu, může vietnamská prokuratura požadovat pro stěžovatele dodatečný trest. Podle informací od zastupitelského úřadu i od jiných členských států Evropské unie však nejsou známy případy, že by vietnamské státní orgány trestaly osoby již potrestané v cizině. Přestože tuto situaci neupravují ani vietnamské trestní předpisy ani judikatura, zásada *ne bis in idem* je ve Vietnamu dodržována jako nepsaná zvyklost.

[5] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS úvodem konstatuje, že stěžovatel v kasační stížnosti nijak nezdůvodnil, proč by měla být jeho kasační stížnost přijatelná.

[8] Nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu by sama o sobě zakládala přijatelnost kasační stížnosti a postačovala by k jeho zrušení. Proto NSS tuto námitku předběžně posoudil a zkoumal, zda je z napadeného rozsudku patrná reakce městského soudu na všechna žalobní tvrzení. Městský soud se s žalobními námitkami vypořádal dostatečně srozumitelně a komplexně. Soud se zejména zabýval tím, jak žalovaný posoudil možnosti udělení doplňkové ochrany a jak odůvodnil použití § 15a zákona o azylu. Z odůvodnění rozsudku je navíc zřejmé, proč městský soud žalobě nevyhověl a že žádnou podstatnou skutečnost neopomněl posoudit.

[9] Dále NSS po seznámení s obsahem správního i soudního spisu konstatuje, že neshledal žádné pochybení městského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti. Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2015, sp. zn. 40 T 1/2015, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 7. 2015, čj. 12 To 30/2015-2197, odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce devíti let a k trestu vyhoštění v délce osmi let. Stěžovatel totiž ve velkém rozsahu a jako (vůdčí) člen organizované skupiny nedovoleně vyráběl omamné a psychotropní látky a jedy (konkrétně metamfetamin, respektive pervitin) a nakládal s nimi. Tato skutečnost mu nyní komplikuje legalizaci pobytu na území České republiky.

[10] Žalovaný i městský soud při posouzení věci vycházeli z toho, že stěžovatel netvrdil žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly udělení azylu. Dále vycházeli z § 15a zákona o azylu, podle kterého *nelze doplňkovou ochranu udělit, je-li důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, se dopustil vážného zločinu*. Z judikatury NSS vyplývá, že pokud žadatel o mezinárodní ochranu spáchal vážný zločin, není třeba zkoumat další (jednotlivé) důvody pro udělení doplňkové ochrany (srov. bod 24 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 7. 9. 2010, čj. 4 Azs 60/2007-119, č. 2174/2011 Sb. NSS). Žalovaný se rovněž v souladu s rozsudkem NSS ze dne 1. 2. 2017, čj. 6 Azs 309/2016-28, č. 3537/2017 Sb. NSS, neomezil na pouhé konstatování, že stěžovatel spáchal zvlášť závažný zločin. Naopak důkladně rozebral na více než třech stranách rozhodnutí konkrétní okolnosti případu a poukázal na to, v čem spočívala nebezpečnost stěžovatelových protiprávních činů.

pokračování

[11] Nadto se žalovaný zabýval i otázkou, zda stěžovateli hrozí ve Vietnamu vážná újma (ohrožení života) kvůli tomu, že byl v České republice trestán za drogovou trestnou činnost. Podle informací ze správního spisu nic nenasvědčuje tomu, že by stěžovatel byl po svém návratu do Vietnamu ohrožen na životě (srov. informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 13. 2. 2018). Žalovaný i městský soud se touto otázkou zabývali, přestože odpověď na ni sama o sobě nemohla mít vliv na udělení mezinárodní ochrany, ale toliko na posouzení možnosti vycestování do země původu podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky.

[12] NSS závěrem podotýká, že žádost o udělení mezinárodní ochrany neslouží jako prostředek k legalizaci pobytu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 7/2003-60, nebo ze dne 24. 2. 2005, čj. 7 Azs 187/2004-94). Stěžovatelův postup se totiž jeví (a sám stěžovatel to v průběhu řízení připustil) jako snaha zajistit si možnost pobytu na území České republiky, protože jiné způsoby legalizace pobytu si znesnadnil svou trestnou činností. Takto však smysl a účel udělení mezinárodní ochrany být ohýbán nemůže.

[13] NSS je tedy přesvědčen, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. května 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu